

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/1903/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121356505
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121356505.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: Bytové družstvo Petržalka, sídlom Budatínska 1, 851 05 Bratislava-Petržalka, IČO: 00 169 765, proti povinnej: Q. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/X, XXX XX W.-F., o vymozenie pohľadávky vo výške 1.370,90 EUR s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Barbora Božíková Ághová, so sídlom Exekútorského úradu Jaskový rad 79, 831 01 Bratislava, pod sp. zn. 405 EX 282/21, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 30Ek/1903/2021 zo dňa 13.06.2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej z a m i e t a .

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 13.06.2022 uznesenie, ktorým návrh povinnej (označenej ako povinná 2/) na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie nepriznal. V odôvodnení, za použitia ustanovení § 61k ods. 1 -3 a 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 121 ods. 5 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 1 ods. 1 a 2, § 8 ods. 1 a 5, § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), § 110 ods. 1, § 112 a § 511 ods. 1 zákona č. 40/964 Zb. Občiansky zákonník, uviedol, že nakoľko povinná doručila návrh na zastavenie exekúcie priamo exekučnému súdu, nemožno posúdiť či ide o návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom alebo bez neho. V návrhu povinná namietla, že pohľadávka, vyplývajúca z exekučného titulu bola zaplatená, na preukázanie čoho predložila potvrdenie - príjmový pokladničný doklad zo dňa 05.02.2018. Vyšší súdny úradník však posúdil, že uvedenou platnou povinná neuhradila pohľadávku, ktorá je vymáhaná v tomto exekučnom konaní. V poznámke predloženého dokladu je uvedené: „PMP byt nedoplatok od 01.08.2010“, čo potvrdil aj oprávnený vo svojom vyjadrení. Preskúmaním exekučného titulu ďalej zistil, že nedoplatok vymáhaný v tomto exekučnom konaní je za obdobie od 01.06.2001 do 31.03.2003. Na základe uvedeného nemožno platbu zo dňa 05.02.2018 považovať za úhradu pohľadávky v zmysle exekučného titulu. K námietkam povinnej ohľadne konkurzu G.. Q. I. sa nevyjadroval, nakoľko to nie je v jeho právomoci. Exekúciu voči G.. Q. I. súd uznesením sp. zn. 30Ek/1903/2021 zo dňa 01.04.2022 zastavil. Po zastavení exekúcie voči G.. Q. I., zostáva jedinou povinnou osobou v exekúcii len povinná. K jej tvrdeniu, že svoju polovicu dlhu splnila a druhú mal zaplatiť U. O. ako nový majiteľ 1 bytu, vyšší súdny úradník uviedol, že podľa právoplatného a vykonateľného exekučného titulu Okresný súd Bratislava V zaviazal povinnú spolu s G.. Q. I. zaplatiť oprávnenému 77208,- Sk s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne odo dňa 30.04.2003 až do zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 3860,- Sk. Povinná nepreukázala žiadne právne nástupníctvo na U. O.. Kúpou polovice bytu, nový vlastník nepreberá záväzok z exekučného titulu, resp. táto skutočnosť nebola súdu preukázaná. Výťažok z predaja bytu mal byť použitý na úhradu pohľadávok prihlásených v konkurze. Okrem toho, v zmysle § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak rozhodnutím súdu je ustanovené, že viac

dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich, pričom ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Z uvedeného vyplýva, že oprávnený si môže pohľadávku z exekučného titulu v plnom rozsahu vymáhať len od povinnej. Ani námietku premlčania nepovažoval vyšší súdny úradník za opodstatnenú. Exekúcia EX 314/2008 bola v súlade so ZoUNEK ex lege zastavená a súčasne v súlade s § 9 ZoUNEK oprávnený podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie. Podľa § 9 ods. 2 ZoUNEK sa pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremilčí skôr, ako uplynie jeden rok. Pre pohľadávku, vyplývajúcu z exekučného titulu platí 10-ročná premlčacia lehota podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. S poukazom na § 112 Občianskeho zákonníka v tomto prípade premlčacia doba počas vedenia starej exekúcie EX 314/2008, t. j. od 22.08.2008 do 27.03.2020, neplynula a podľa § 9 ods. 2 ZoUNEK nedošlo k premlčaniu, pretože exekučné konanie EX 314/2008 bolo ukončené dňa 13.06.2020 a oprávnený podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie dňa 19.05.2021. Exekúcia sa začala dôvodne, nakoľko povinná nespĺnila to, čo jej ukladá právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Ďalej uviedol, že exekučný súd je viazaný spôsobilým exekučným titulom a je oprávnený skúmať iba to, či došlo k zániku judikovaného práva po vydaní exekučného titulu, nie však vecnú správnosť exekučného titulu. Vyšší súdny úradník na základe uvedeného dospel k záveru, že exekučný titul, spĺňa zákonné náležitosti a neodporuje zákonu, preto v súlade s ustanovením § 53 ods. 1 Exekučného poriadku správne vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázala žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená a preto jej návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. O trovách v súvislosti s návrhom povinnej rozhodol tak, že ich náhradu oprávnenému nepriznal, nakoľko si trovy riadne a včas neuplatnil.

2/ Voči uzneseniu podala povinná sťažnosť, v ktorej uviedla, že už niekoľkokrát tunajšiemu súdu relevantne, listinnými dôkazmi preukázala, že má uhradené platby voči Bytovému družstvu Petržalka. Okresný súd Banská Bystrica podľa nej podozrivo, ako na bežiacom páse, vydáva exekúcie. Povinná predkladá výpisy z banky, kde je jasne uvedené, že na jej variabilný symbol XXXXXXXXXXXX, vedený v účtovníctve Bytového družstva Petržalka, išli z bankového účtu jej dcéry, P. I., platby, ktorými bol uhradený celý dlh za uvedený byt. Keďže všetky platby voči Bytovému družstvu Petržalka sú uhradené, potom všetky exekúcie vedené Okresným súdom Banská Bystrica voči nej, ako povinnej, sú nezákonné. Okresný súd Banská Bystrica by nemal napomáhať trestnej činnosti voči osobe vo veku nad 65 rokov, ktorá je v zmysle Trestného zákona, chránenou osobou. Pokiaľ neprestane nezákonná šikana voči nej, je rozhodnutá obrátiť sa na Ministerstvo spravodlivosti SR a orgány činné v trestnom konaní. Žiadala, aby súd zrušil a zastavil všetky voči nej nezákonne vedené exekúcie. Zároveň, z titulu právnej opatrnosti, namietala aj premlčanie nároku na plnenie z roku 2007 a osobu exekútorke, ktorá je stále tá istá a má sa vyberať náhodným spôsobom, čo je zjavne porušované a podozrivé.

3/ Oprávnený k sťažnosti povinnej uviedol, že stav konta povinnej je k 31.07.2022 vo výške - 7670,77 eur. Povinná dlhodobou neuhradza predpisy mesačných preddavkov - zálohové platby za služby spojené s užívaním bytu (ďalej „PMP“) riadne a včas. Platby uhradené na variabilný symbol povinnej z účtu jej dcéry eviduje nasledovne: 165,97 eur (pôvodne 5 000,- Sk) zo dňa 31.10.2008, 165,97 eur (pôvodne 5 000,- Sk) zo dňa 03.11.2008, 331,94 eur (pôvodne 10 000,- Sk) zo dňa 18.11.2008, 1241,45 eur (pôvodne 37 400,- Sk) zo dňa 24. 11.2008, 165,97 eur (pôvodne (5 000,- Sk) zo dňa 02.12.2008 a 165,97 eur (pôvodne 5000,- SK) zo dňa 29.12.2008. Všetky vyššie uvedené platby sa započítali na úhradu PMP jednotlivých mesiacov za kalendárny rok 2008. Zúčtovanie týchto úhrad v prospech kalendárneho roku 2008 vstúpilo do vykonaného vyúčtovania nákladov za tento kalendárny rok. Povinná neplatila PMP v roku 2008 včas a riadne a keďže k uvedeným platbám neuviedla poznámku, k čomu si žiada započítať tieto úhrady, teda nevyhlásila, ktorý dlh chce splniť, plnením sa uhradili splatné PMP za obdobie kalendárneho roku 2008. Predmetom tohto exekučného konania sú pohľadávky, ktoré vznikli z vyúčtovania nákladov za plnenie spojené užívaním bytu za obdobie rokov 2001-2003. Povinná vo svojom podaní - návrh na zastavenie všetkých exekúcií, ktoré boli voči jej osobe uplatnené do 31.12.2017 zo strany BD Petržalka zo dňa 03.01.2022 uvádzala, že sumu vymáhanú v tomto exekučnom konaní uhradila platbou vo výške 10 062,03 eur. K jej tvrdeniam sa vyjadril v podaní zo dňa 13.04.2022 tak, že povinná pri platbe sumy 10 051,83 eur, ktorú uhradila dňa 05.02.2018 v pokladni BD Petržalka na pokladničnom doklade uviedla účel platby - PMP byt nedoplatok od 01.08.2010. Okresný súd Bratislava V, v odôvodnení rozsudku sp. zn.: 24C/68/2017 zo dňa 14.11.2018 konštatoval, že pani I. pri platbe, ktorú uhradila dňa 05.02.2018 jednoznačne určila, že zaplatená suma predstavuje nedoplatok na platbách po dátume 01.08.2010. Svojím aktuálnym podaním tvrdí a preukazuje úhradu dlžnej sumy finančnými prostriedkami uhradenými zo strany jej dcéry. Jej tvrdenia preto oprávnený považoval za

zjavne rozporuplné a účelové. Pohľadávku, ktorá je predmetom tohto exekučného konania, taktiež nepovažoval za premlčanú, a to i s poukazom na ZoUNEK.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná.

9/ Prv než sa súd zaoberal samotnou sťažnosťou povinnej, považoval za potrebné ozrejmiť, prečo je povinná v uznesení označovaná bez poradia (nie povinná 2/ ako tomu bolo v sťažnosťou napadnutom uznesení vyššieho súdneho úradníka). Na základe návrhu na vykonanie exekúcie, ktorá sa má vykonať na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 12C 480/2005-126 zo dňa 03.07.2007, sa na Okresnom súde Banská Bystrica začalo exekučné konanie voči dvom povinným osobám, G.. Q. I. (pôvodne označený ako povinný 1/) a Q. I. (pôvodne označená ako povinná 2/). Uznesením tunajšieho súdu, sp. zn. 30Ek/1903/2021 zo dňa 01.04.2022 bola exekúcia voči povinnému 1/ zastavená. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.05.2022, v dôsledku čoho sa exekúcia voči povinnému 1/ skončila a jediným účastníkom na strane povinných zostala Q. I.. Z uvedeného dôvodu už nebol dôvod v napadnutom uznesení uvádzať ako povinného 1/ G.. Q. I., ale v záhlaví uznesenia mala byť uvedená len Q. I. bez uvedenia poradia (keďže bola jedinou povinnou). Preto súd v tomto rozhodnutí už označuje povinnú ako jedinú pasívne legitimovanú účastníčku exekučného konania, bez uvedenia jej pôvodného poradia.

10/ Po preskúmaní sťažnosti súd zistil, že obrana povinnej spočíva najmä v tvrdeniach, že svoj dlh, vyplývajúci z exekučného titulu, uhradila. V zmysle ustálenej súdnej praxe dôkaz o zániku dlhu podľa príslušných hmotno-právnych ustanovení (§ 559 až § 587 OZ) zaťažuje v konaní o výkon rozhodnutia povinného (R 104/2003). Súd v prvom rade upriamuje pozornosť na tvrdenie povinnej v návrhu na zastavenie exekúcie, že dlh uhradila už dňa 05.02.2018 platbou v sume 10.062,03 EUR. Oprávnený uvedenú platbu evidoval, avšak nezapočítal ju na dlh vyplývajúci z exekučného titulu, ale na neskorší dlh, v zmysle poznámky uvedenej na pokladničnom doklade „PMP byt nedoplatok od 01.08.2010“. Exekučným titulom priznaný nárok sa ale týkal iného obdobia - od 01.06.2001 do 31.03.2003. Preto pokiaľ mala povinná v úmysle plnením z 05.02.2018 uhradiť dlh vyplývajúci z exekučného titulu mala určiť, že ho plní na tento dlh. Exekučnému súdu je z jeho činnosti známe, že voči povinnej je vedených viacero exekučných konaní, v ktorých vymáha od nej dlhy ten istý oprávnený subjekt. Uvedené vyplýva aj zo zápisnice z písomného hlasovania priloženej k návrhu na vykonanie exekúcie. Plnenie realizované povinnou bolo preto čiastočným plnením v zmysle ustanovenia § 566 OZ. Dlžník je v prípade čiastočného plnenia oprávnený určiť, na ktorú časť dlhu sa má čiastočné plnenie započítať (analogická aplikácia § 566 ods. 2 OZ). Keďže platbu vykonala povinná, bolo na nej, aby ju identifikovala tak, aby nevznikli žiadne pochybnosti o tom, na ktorý dlh sumu uhrádza. Poznámka, že ide o úhradu dlhu predstavujúceho nedoplatok za byt od 01.08.2010, nesvedčí o tom, že mala v úmysle ňou uhradiť dlh, ktorý vznikol podľa exekučného titulu do 31.03.2003. Následné tvrdenie povinnej až v exekučnom konaní, že ide o plnenie dlhu z exekučného titulu, neobstojí ako presvedčivý argument a je i v príkrom rozpore s jej tvrdeniami v konaní pred Okresným súdom Bratislava V, sp. zn. 24C/68/2017. Z rozsudku, č.k. 24C/68/2017-121 zo dňa 14.11.2018, ktorý oprávnený predložil, mal exekučný súd za preukázané, že už Okresný súd

Bratislava V ustálil, že povinná (v postavení žalovanej 1/ v konaní 24C/68/2017) jednoznačne určila, že zaplatená suma predstavuje nedoplatok na platbách po 01.08.2010, a to v súlade so stanoviskom žalobcu v liste zo dňa 21.02.2018 (bod 25 odôvodnenia citovaného rozsudku). Preto sú tvrdenia povinnej nepresvedčivé a nepravdivé, pokiaľ sama v inom konaní (24C/68/2017 pred Okresným súdom Bratislava V) tvrdila, že úhrada 10 062,03 EUR z 05.02.2018 je platbou na dlhy vzniknuté po 01.08.2010 a mala vedomosť (keďže bola stranou konania), že takto uvedenú platbu posúdil aj súd v rozsudku 24C/68/2017 zo dňa 14.11.2018. Možno potom uzavrieť, že povinná nepreukázala, že platbou zo dňa 05.02.2018 v sume 10 062,03 EUR uhradila dlh vymáhaný v tomto konaní. Pre súd rozporupne vyznieva aj nové tvrdenie povinnej, prednesené až v sťažnosti, že plnila vymáhaný dlh úhradami z účtu jej dcéry v roku 2008. Práve skutočnosť, že toto tvrdenie o plnení vymáhanej povinnosti je odlišné od tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie, nemôže ako dôvod zastavenia exekúcie obstať. V exekučnom konaní sa uplatňuje koncentračná zásada (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), v zmysle ktorej exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietne, ak povinný dôvody zastavenia exekúcie neuplatnil včas. Preto namietanie úhrady dlhu inými plneniami, ako boli uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie a predkladanie dôkazov k nim až v sťažnosti, nebolo spôsobilé vyvolať žiadne právne účinky, pričom nešlo o také skutočnosti, ktoré objektívne nemohla povinná tvrdiť už v návrhu na zastavenie exekúcie podanom v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Skoncentrovaním obrany povinného v nových exekučných konaniach (začatých po 01.04.2017) zákonodarca so zreteľom na povinnosť každého správať sa zodpovedne a efektívne v súdnom konaní, stanovil, že na úkony, ktoré mohol povinný použiť už pri návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom (bez ohľadu na to, či ho podal), sa neprihliada (napr. uznesenia Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 119/2020 z 03.03.2020, sp. zn. II. ÚS 231/2021-12 zo dňa 24.05.2022, atď.).

11/ Za nepodstatné pre prebiehajúce exekučné konanie považoval súd tvrdenia povinnej, že mala uhradiť len 1 a ďalšiu polovicu dlhu mal zaplatiť H. O.. V zmysle exekučného titulu totiž bola povinnou osobou len povinná a G.. Q. I.. Povinná svojimi tvrdeniami nepreukázala, že by jej povinnosť (alebo jej časť) prešla na inú (tretiu) osobu. K zmene dlžníka môže dôjsť len zákonom predpokladanými spôsobmi (napr. dedením, postúpením pohľadávky, prístupím k záväzku a pod.), pričom takýto prechod alebo prevod práva musí byť osvedčený listinou preukazujúcou zmenu v osobe dlžníka. Len samotná neskoršia zmena vlastníka bytu teda nespôsobila zmenu v osobe dlžníka z exekučného titulu. Zmenou skutkového stavu po vydaní exekučného titulu, ktorým má byť nadobudnutie spoluvlastníctva k nehnuteľnosti treťou osobou totiž nedochádza k zániku exekučného titulu, ani nejde o okolnosť, ktorá spôsobuje zánik vymáhaného nároku, keď exekučný titul neviaže povinnej uloženú povinnosť na vlastníctvo nehnuteľností, ale ide o osobnú povinnosť, ktorú mala splniť povinná. Len pre úplnosť súd dodáva, že vymáhaná pohľadávka predstavuje dlh za obdobie od 06.01.2001 do 31.03.2003, teda za obdobie, kedy spomínaný byt vlastnili ešte povinná a Ing. Q. I.. Tvrdenia povinnej, že polovicu jej povinnosti uloženej exekučným titulom má uhradiť tretia osoba (U. O.) sú zjavne nedôvodné a nepreukázané.

12/ Závery vyššieho súdneho úradníka, že sa povinná svojou námietkou nedovolala premlčania, sú taktiež považované za správne. Právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu sa podľa § 110 ods. 1 OZ premlčuje za 10 rokov odo dňa, keď malo byť podľa rozhodnutia plnené. Spravidla ide o uplynutie lehoty na plnenie (paričnej lehoty), v prípade oprávneným predloženého exekučného titulu bola lehota na (dobrovoľné) splnenie povinnosti určená na 3 dni od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.08.2007. Po uplynutí paričnej lehoty rozsudok nadobudol dňa 07.08.2007 vykonateľnosť. Odo dňa jeho vykonateľnosti začala v zmysle § 110 ods. 1 OZ plynúť 10 ročná premlčacia doba. Pri plynutí premlčacej doby platí, že ak už premlčacia doba začala plynúť, to ešte neznamená, že musí vždy uplynúť až do konca. V priebehu plynutia premlčacej doby môže nastať aj taká právna skutočnosť, s ktorou je spojené prerušenie plynutia premlčacej doby a jej spočívanie. Inštitútom spočívania (prerušenia) premlčacej doby sa zabezpečuje nemožnosť premlčania práva počas doby, v ktorej sa účastník právneho vzťahu domáha svojho práva na súde (príp. u iného príslušného orgánu), t.j. počas doby súdneho (inéno) konania. Za uplatnenie práva, ktoré bolo právoplatne priznané, sa považuje aj podanie návrhu na výkon rozhodnutia alebo exekúciu. Ak je takýto návrh podaný, po dobu exekučného konania, v ktorom sa riadne pokračuje, premlčacia doba neplynie. Ak je návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia alebo exekúcie podaný opakovaně, potom pri splnení podmienky riadneho pokračovania v konaní dochádza k ďalšiemu (opakovanému) zastaveniu plynutia premlčacej doby. To znamená, že premlčacia doba pre uplatnené vymáhané pohľadávky sa predlžuje o dobu, počas ktorej došlo k spočívaniu premlčacej doby (uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 17.10.2012, sp. zn. 20Cdo 4361/2011).

13/ V prejednávanej veci oprávnený v rámci plynutia 10-ročnej premlčacej doby urobil úkon, na základe ktorého došlo k zastaveniu a spočívaniu plynutia premlčacej doby podľa § 112 OZ, keď podal návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 17.08.2008 súdnemu exekútorovi. Doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi sa začalo exekučné konanie vedené pod sp. zn. EX 314/08. Z upovedomenia o zastavení exekúcie sp. zn. EX 314/2008, mal súd preukázané, že dňa 22.08.2008 bolo súdnemu exekútorovi doručené poverenie Okresného súdu Bratislava V na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava, sp. zn. 12C 480/2005 zo dňa 03.07.2007. Odo dňa vykonateľnosti exekučného titulu až k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie mohol uplynúť najviac 1 rok (a 15 dní) z 10-ročnej premlčacej doby. Počas exekučného konania, sp. zn. EX 314/2008, vedeného súdnym exekútorom, Mgr. Vladimírom Cipárom, premlčacia doba neplynula a jej plynutie sa obnovilo skončením predmetného exekučného konania (starej exekúcie). Z Oznámenia o ukončení exekučného konania EX 314/2008, vydaného súdnym exekútorom Mgr. Vladimírom Cipárom, mal súd za preukázané, že k jeho ukončeniu došlo dňa 11.06.2020. Nasledujúcim dňom sa plynutie premlčacej doby podľa § 112 OZ obnovilo. Bolo preto na veriteľovi, aby podal v krátkom čase návrh na vykonanie exekúcie. Oprávnený v zmysle ustanovenia § 9 ZoUNEK v spojení s § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, t.j. doručením opätovného návrhu tunajšiemu súdu dňa 19.05.2021, čo preukazuje Potvrdenie nachádzajúce sa v elektronickom exekučnom spise, tak aj urobil (t.j. z premlčacej lehoty uplynulo 11 mesiacov a 7 dní). Od uvedeného dátumu sa plynutie 10-ročnej premlčacej doby (z ktorej už malá časť uplynula) znovu prerušilo, premlčacia doba počas exekučného konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica, sp. zn. 30Ek/1903/2021 (a povereným súdnym exekútorom, JUDr. Barborou Božíkovou Ághovou) spočíva a bude spočívať až do jeho skončenia. Keďže premlčacia doba, ktorá uplynula pred prekážkou a premlčacia doba, ktorá uplynie po odpadnutí prekážky sa spočítavajú, z 10-ročnej premlčacej doby potom doposiaľ neuplynuli viac ako 2 roky (z premlčacej doby mohlo do začatia prvého exekučného konania uplynúť najviac 1 rok a 15 dní a medzi skončením prvého exekučného konania - starej exekúcie a začatím tohto exekučného konania uplynul necelý rok) a preto možno konštatovať, že právo oprávneného priznané exekučným titulom, na podklade ktorého sa vedie táto exekúcia, nie je premlčané, povinná sa vznesenou námietkou nedovolala premlčania.

14/ Nakoniec sa súd vyjadrí i k poznámke povinnej, že v exekúciách vedených voči nej, je pridelovaný stále ten istý súdny exekútor, čím dochádza k porušovaniu pravidla výberu exekútora náhodným spôsobom. Súčasná právna úprava exekučného konania (od 01.04.2017), je založená na pravidle náhodného výberu súdneho exekútora, z ktorého však existujú určité, zákonom predpokladané výnimky. Jedna z nich je obsiahnutá v ustanovení § 55 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého ak proti povinnému je vedená exekúcia, v ktorej už súd udelil exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, každá ďalšia vec proti tomu istému povinnému sa pridelí tomu istému exekútorovi, ktorý už vykonáva skôr začatú exekúciu proti tomuto povinnému; náhodný výber exekútora podľa odseku 1 sa v takom prípade nepoužije. Účelom zákonodarcom zavedenej výnimky z pravidla náhodného výberu je efektívnosť exekúcií (napr. keď exekútor už v predchádzajúcich exekúciách zistil majetkové a osobné pomery povinného, povinný plní povinnosti len voči jednému exekútorovi) a zníženie nákladov na exekúciu (napr. pri poskytovaní súčinností). Z uvedených dôvodov súd pri udelení poverenia súdnemu exekútorovi, JUDr. Barbore Božíkovej Ághovej, postupoval v súlade s ustanovením § 55 ods. 4 Exekučného poriadku, pretože v tomto exekučnom konaní pridelil toho istého súdneho exekútora, ktorý už voči povinnej viedol iné, skôr začaté exekúcie (napr. 44Ek 686/2019, 2Ek 395/020, 11Ek 1750/2021).

15/ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody, keď povinná súdu nepreukázala žiaden z dôvodov zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, sudca sťažnosť povinnej ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).